

20-10-2020

Alweer Dinsdag

Een dag te laat. Tijd voor een nieuw stukje.

Vanmorgen lag ik op bed te bedenken wat ik vandaag allemaal ga doen. Opeens schoot me te binnen dat ik mijn blog gisteren vergeten ben. Eerst maar een stukje schrijven dus, voordat ik aan de dagelijkse dingen begin.

Op dit moment zit ik nog in de naweeën van de afgelopen twee weken. Die hebben er flink ingehakt. Het begon natuurlijk met het overlijden van Eric, vandaag twee weken geleden. Naast de enorme schok was het ook heel confronterend allemaal, want eigenlijk was het normaal geweest als ik eerder was gegaan.

Vorige week maandag was eerst het condoleance bezoek. Dankzij de corona ging het allemaal anders. Het was net de Mac Donald (om in de vette hap sfeer te blijven). Alleen kreeg je nu geen Big Mac, maar lag Eric in de kist voor het uitvaartcentrum. Het was de bedoeling dat je met de auto (in mijn geval de motor) naar het uitvaartcentrum kwam, voorbij Eric reed en weer weg ging. Natuurlijk ging dat bij ons anders. We verzamelden allemaal op het parkeerterrein, waar de herinneringen nog maar eens opgehaald werden. Terwijl we daar stonden werd er een mortier afgestoken en kwamen de spelers op het veld. O nee.....dat was vroeger (hoewel er wel een speler was). We waren daar om afscheid te nemen van ons vriendje, en daarom werd de mortier afgestoken. Een man van het uitvaartcentrum werd wel heel zenuwachtig omdat het natuurlijk niet de bedoeling was dat we op de parkeerplaats gingen verzamelen.

Één voor één reden we in een lange stoet langs Eric. We mochten bij Eric even stoppen, hem een groet brengen en ons medeleven op afstand aan de familie betuigen. Daarna was het zaak om zo snel

mogelijk het terrein te verlaten. De man van het uitvaartcentrum stond bij de ingang en zag tot zijn schrik dat 99% het parkeerterrein weer opdraaide. Het werd geen chaos, maar ik vermoed in de beste man zijn hoofd wel.....

Afgelopen woensdag was de uitvaart van Eric. Voor de dienst zou hij nog een laatste eerbetoon bij De Kuip krijgen. Om 13.00 uur werd iedereen verwacht. Ik zou om 12.00 uur gaan om een beetje te helpen, maar om 10.30 zat ik al te stuiten. Niet veel later reed ik het plein voor De Kuip op. Toevallig gelijk met Mike.

Het werd een eerbetoon wat Eric verdiende. Iedereen heeft het vast voorbij zien komen. Daarna gingen we met een select groepje naar het crematorium, waar we dan echt afscheid moesten nemen. Na de dienst nog even een biertje en een frikandel (niet voor mij hoor), en dan was het tijd om te gaan.

Omdat de horeca na woensdag weer dicht moest, besloot ik op de laatste dag toch nog even naar De Vink te gaan. Het bleef niet bij even, want bijna alle goede vrienden van Eric hadden hetzelfde idee. Nogmaals werden de herinneringen opgehaald onder het genot van de nodige biertjes en frikandellen.

Met tranen in mijn ogen verliet ik om 22.00 uur de zaak. De deur zit voorlopig op slot. Elke dag was ik er te vinden en nu is dat weer even klaar. Als ik er nu over nadenk is het misschien wel terecht. Op deze dag was dit duidelijk te zien. Met emoties en een biertje, worden de regels niet zo nauw genomen. Er was zelfs een moment dat iemand op één meter afstand van me kwam.....

Tot volgende week XXXX